

☞ כי קרוב אליך ...

אי אפשר לקבל את התורה בכל אדם ובכל זמן, דהיינו שיזכה לקיים את התורה ולהבין דרכי התורה על מכונו, שזה עיקר בחינת קבלת התורה שבכל זמן בכלליות ובפרטיות בכל אדם.

☞ וכל זה, אי אפשר כי אם על ידי יגיעות גדולות, שצריכין לשבר מניעות עצמות קודם שזוכה כל אחד לבחינת קבלת התורה, כמאמר רבותינו ז"ל: **יגעתי ומצאתי תאמין מצאתי ולא יגעתי אל תאמין וכו'.**

☞ כי צריכין להיות מרוצה למסור נפשו ממש ולירד לתוך הים ולתוך התהום ממש, בשביל לחפש אחר דרכי התורה הקדושה, היינו לשבר מניעות עצמות שהם ממש כמו ים ותהום.

☞ ואז כשהוא מרוצה לזה, והרצון והחשק שיש לו להתורה הקדושה חזק אצלו כל כך, אזי עוזר לו ה' יתברך, שזוכה לשבר כל המניעות, והמניעות מתבטלין מאליהן, **כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו**, ואין הקדוש ברוך הוא שולח מניעות להאדם שלא יוכל לשברם אם ירצה.

☞ והעיקר הוא על-ידי תוקף הרצון, כי כל המניעות אינם באים על האדם רק בשביל נסיון ובחירה, וגם נמשכין מהקטרוג שמקטרג השטן על בחינת קבלת התורה בכלל, וכן בפרט.

☞ אבל תכף כשהוא חזק בהרצון הקדושה כל-כך, עד שהוא מרוצה למסור נפשו ממש ולשבר כל המניעות, אזי ממילא נתבטלין כל הקטרוגים, כי מאחר שמרוצה לשבר מניעות כאלו, בודאי מגיע לו זה לזכות לקבלת התורה בשביל זה, ואז על-ידי זה ממילא נתבטלין כל המניעות, וזוכה לקבלת התורה בשלמות.

☞ וזה בחינת **לא בשמים היא** וכו' **כי קרוב אליך הדבר מאד** וכו', כי תכף כשהוא חזק בהרצון דקדושה, עד שהיה מרוצה לעלות לשמים בשביל זה, וכן לעבור מעבר לים בשביל זה, כעין שפרש רש"י שם, אזי תכף **כי קרוב אליך**, כי נתבטלין כל המניעות ממילא, ואז כל הדברים שבקדושה קרובים אליו כנ"ל.

(הלכות הכשר כלים - הלכה ר" - כ"ד)

☺ סיפור ☺

☺ דע שיש שני מיני פלטין, ושני הפלטין דומין זה לזה. באחד דר בו מלך, ובהשני דר עבד. ובודאי, באמת הוא חלוק גדול בין הפלטין של מלך לפלטין של עבד רק אף על פי כן, אפשר

לטעות ביניהם כי יש קשר שמתקשרין הרבה נפשות, עד שנעשה מהם בית ופלטין כי מתקשרין אחד באחד ואחד באחד עד שנעשה מהם יסוד ואחר-כך נעשה אהל, עד שנבנה מהם בית ומדור וזה המדור הוא מדור לאמת וכשצריכין לבקש אמת מוצאין שם באותו המדור. היינו, בתוך הקשר של הנפשות הנ"ל, שמהם נעשה מדור להאמת כנ"ל.

☺ ועל כן צותה התורה (שמות כג): **אחרי רבים להטות**, כי מאחר שרבים נתקשרו כאחד בודאי שם האמת כנ"ל.

וזה בחינת (בראשית מו): **כל הנפש הבאה לבית יעקב**, היינו שמהנפשות נעשה בית יעקב הינו בית מדור לאמת, שהוא בחינת יעקב כמו שכתוב (מיכה

כ): **יתן אמת ליעקב.**

☺ אבל דע, שיש כנגד זה קשר של רשעים שמתקשרין יחד הרבה נפשות של רשעים ונעשה מהם בית ומדור לשקר ועל זה הזהיר הנביא (ישעיה ח):

לא תאמרון קשר לכל אשר יאמרו העם הזה קשר כי קשר רשעים אינו מן המנין, ועל זה כתיב (שמות כג): **לא תהיה אחרי רבים לרעות.**

☺ והנה, בין שני הבתים הנ"ל אפשר לטעות הינו, בין האמת והשקר, כי השקר מדמה עצמו להאמת, כי גם שם יש קשר מנפשות רבים, ואפשר לאדם לטעות ואינו יודע היכן האמת ולהיכן יקרב עצמו.

☺ ודע, שעל ידי מצות פדיון שבויים זוכה להבין בין שני הבתים הנ"ל, בין אמת לשקר, בין מלך לעבד. כי השקר הוא בחינת עבד, בחינת ארור, בחינת (בראשית ט): **ארור כנען עבד עבדים** וכו'.

☺ ודע שיש שני שכליות והם בחינת אחר וקדם הינו שיש שכל שמגיע לאדם לפי הזמן, וכל מה שנוקן ובא בימים יותר הוא יודע יותר, בבחינת (איוב לב): **ימים ידברו**. וזה השכל הוא בחינת אחר שבא באחר הזמן כי לזה השכל צריך זמן. אבל יש שכל שבא לאדם בשפע גדול במהירות גדול

בפחות מרגע כי הוא למעלה מהזמן ואין צריך שום זמן לזה השכל וזה השכל הוא בחינת פנים והוא בחינת יעקב בחינת אמת בבחינת (תהלים כד): **מבקשי פניך יעקב סלה.**

☺ עוד מה שסיפר בשבת חנכה ונשכח מבן מלך שנתרחק מאביו וכו' והיה מתגעגע מאד מאד וכו' וכו' והגיע לו כתב מאביו, והיה משתעשע בו מאד מאד והיה מתגעגע עדיין מאד והיה מתגעגע על כל פנים שיושיט לו יד ואם היה מושיט לו יד, היה מחבקה ומנשקה. אחר-כך ישב עצמו: הלא זה הכתב הוא כתב יד המלך בעצמו, ואם-כן הוא יד המלך וכו' וכו' (כל זה לא נכתב כראוי כי נשכח כי לא נכתב בזמנו).

(מתוך שיחות שאחר סיפורי מעשיות)

☼ חיי מוהר"ן ☼

☼ פעם אחת, אמר: העולם היו צריכין להעתיר הרבה עבורי, כי העולם הם צריכים אותי מאד מאד, כי העולם אין יכולין להיות בלעדי כלל.

☼ אמר, בעיר קרימינטשאק: **עוד יאמרו בימים הבאים: איי, היה כזה ר' נחמן!** כי יתגעגעו מאד אחרי.

☼ גם אמר, שבימים הבאים, יהיה חידוש גדול על שחלקו עליו, ויאמרו בדרך תמיה: **על זה היו חולקים?** בתמיהה.

☼ גם אמר, שכשיחלקו על אחד, יאמרו: **הלא גם עליו היו חולקים!** כלומר, על-כן אין ראייה מן מחלוקת.

(חיי מוהר"ן, גדולת נוראות השגתו, רמ"ט)

🕯 צדיק 🕯

⊕ כשרוצה האדם לילך בדרכי התשובה, אז צריך להיות בקי בהלכה, וצריך להיות לו שני בקיאות בחינת בקי ברצוא בקי בשוב בקי בעיל בקי בנפיק, שזה בחינת **אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאל הנך**, היינו לאחוז את עצמו בהשם יתברך תמיד, הן בעליה הן בירידה, וזה עיקר שלימות דרכי התשובה.

⊕ אך זה הבקיאות, אף על פי שבאמת העיקר הוא פשיטות ותמימות, אבל זה הפשיטות ותמימות בעצמו לזכות להכניס זאת היטב בלב בני אדם, הוא עמוק ונפלא מאד, ועל זה נאמר **כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם** וכו' **וקמת ועלית אל המקום** וכו', שהוא הבית המקדש שהוא בחינת נקדה העליונה הנ"ל.

האמת, שבעני מטובך הנצחי. עזרני וזכני לכלל באחד באמת, בתכלית הכלליות, בתכלית הביטול כראוי, ברצוא ושוב, כרצונך הטוב. עד שאזכה לדעת שכלו טוב ואין שום רע בעולם כלל, וכל הצרות והיסורין הבאין בעולם כלם הם טובות גדולות, עד שאזכה לבטל כל הצרות והיסורין שבעולם על ידי זה.

● ונוכה לקבל היסורים המכרחים לבוא באהבה ובשמחה גדולה, ולבטל כל היסורין על ידי הביטול אל התכלית הטוב באמת, עד אשר נזכה לקבל ולהמשיך מימי התורה על ידי השמחה מהרשימו של הביטול שתאיר אל המוחין.

● ונוכה לשאוב מים בששון ממעיני הישועה. ועל ידי השגת התורה נזכה לקרר היסורין ולכבות צימאון הנפש גם בעת שנשוב מהביטול אל הדעת. ולא יהיה שום כח להיסורין להתגבר עלינו חס ושלום אחרי כך, אחר שנשוב מהביטול, רק נזכה לבטלם אז על ידי השגת התורה שתזכנו לקבל ולהשיג על ידי השמחה מאור זריחת הרשימו הקדושה שנשאר מההסתכלות והביטול אל התכלית שהוא כלו טוב כלו אחד, שתאיר הרשימו אל כלי המוחין השגת סתרי אורייתא, ויקים בנו מקרא שכתוב, **אשרי הגבר אשר תייסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו** (לקוטי תפילות א', ס"ה):

(לקוטי תפילות א', ס"ה)

מכתב

עיקר קץ הגאולה תלוי בעצות עמוקות וגדולות ביותר של החכם האמת שהם עמוקים מאד מאד שאי אפשר לעמוד עליהם שום נביא וחווה, רק הצדיק האמת. כל מה שהמדריגה נמוכה ביותר וכל מה שנופלים בגלות בחושך במקומות רחוקים יותר שם צריכים עצות עמוקות יותר וגדולות יותר לצאת משם כדי שישונו במקומות מגוונים כאלה.

עיקר קיום העולם שלא יתמוגג ולא יחרב ולא יהיה העולם תוהו ובוהו, שהוא כפירות ואמונות כוזביות, זה תלוי רק בהצדיק האמת שמגלה ומברר בעולם אמונת חידוש העולם; זה תלוי רק ברוח נבואה ורוח הקודש הקדוש של הצדיק האמת שעל ידו נתברר המדמה וזוכין לאמונת חידוש העולם, כי הוא עיקר יסוד העולם וקיומו.

(מספר אב"י הנחל ב' - מכתב קע"ג)

מוקדש לרפואה שלמה של:
אביה לאה בת אסתר

לדחקם בהאצבע, ואז לא יהיה לו יסורים וצער משום דבר שבעולם. אך אי אפשר להיות קבוע תמיד בבחינת הביטול, כי יצא אחר כך מגדר האנושי, ועל כן בהכרח שיהיה הביטול בבחינת רצוא ושוב, ואז הרשימו של הביטול מאיר אל הדעת אור מתיקות נעימות התנוצצות אלקות, מה שאי אפשר לאחד לספר לחברו כלל

ועל ידי זה נמשך שמחה גדולה, ועל ידי זה נמשכן חדושין דאוריתא, ועל ידי זה יוכל להיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל היסורין וההרפתקאות שעוברים עליו, חס ושלום, ויזכה לטעם ולהרגיש בעולם הזה מעין עולם הבא (לקוטי מוהר"ן א', ס"ה).

(לקוטי עצות - השגות והתנוצצות אלקות, י"א)

תפילה

● אחד יחיד ומיוחד, היה הוה ויהיה, זכני ברחמיך הרבים לכלל באחדותך באמת. אנא מלא רחמים, זכני ועזרני והושיעני שאזכה להתגבר בכל עז ותעצומות, לסגר ולסתום עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי. להעצים ולסגר עיני בחזקה מאד, לבלי להסתכל כלל על הבלי עולם הזה ותאוותיו.

● ואהיה בזה העולם כעוור וסומא ממש, שלא יהיה לי שום ראייה והסתכלות והבטה בזה העולם כלל, רק אזכה לכוון את עיני ודעתי ושכלי להסתכל תמיד על התכלית האמתית תכלית הנצחי, עד שאזכה לידע ולהבין באמת טובך האמת.

● ואזכה לדעת באמת שאין שום רע בעולם כלל רק כלו טוב וחסד, ואתה מרבה להטיב עם כל בשר בכל עת ובכל שעה, כי כוונתך לטובה תמיד, כי אתה חפץ לזכות אותנו להביאנו לתכלית האמתית לחיים נצחיים, ואזכה להיות מלא שמחה תמיד:

● טוב ומטיב לכל, טוב ומטיב תמיד, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב ומטיב באמת, הטיבה ברצונך עם רחוק מטוב כמוני, אשר מרדתי בטובך בידים, במזיד ובשווג באונס וברצון אלפים ורובבות פעמים, אשר התחלת להטיב עמי הרבה טוב האמת והנצחי, ואנכי דחיתי בידים טובך האמתית כמה וכמה פעמים, עד כי **חדל לספר כי אין מספר**.

● אנא האל הטוב אשר טובך אינו נפסק לעולם, זכני מעתה לטובך

● ועל כן שם עיקר ההלכה ברורה כי שם היו יושבין הסנהדרין גדולה והכהנים והזקנים ומבררין כל ההלכות.

● ועיקר ההלכה ברורה ומשנה ברורה, הוא לזכות להלכות כאלו שמכניסין קיום התורה, כי **לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה**. ועל כן כל המבקש ומחפש אחר דרכי ה' ועבודתו יתברך, היה צריך לעלות לשם ולקבל מהם.

● ועכשיו שחרב הבית המקדש בעוונותינו הרבים, עיקר התיקון הוא על ידי הצדיקי אמת, שהם בחינת משה, בחינת הבית המקדש, כי **כל מי שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו**. אבל צריכין לסבול בזיונות ושפיכות דמים הרבה קודם שזוכין להתקרב להם וגם אחר כך כנ"ל, ומכל שכן שצריכין לסבול כעס וקפידות שכוונת עליו לפעמים רבו הצדיק בעצמו, כי כל זה לטובתו.

● ואז זוכה להיות בקי בהלכה הנ"ל, אשר הבקיאות הזה דהיינו שיוכל להחזיק את עצמו בה' יתברך תמיד, בכל מקום שהוא שם, אפילו בשאול תחתיות ומתחתיו עד אין קץ ואין תכלית, זה הלימוד עמוק ונפלא מאד, וצריכין לשקד הרבה על דלתי בית המדרש של אנשי אמת העוסקים בלימוד הזה, עד שיזכה לקיים זאת באמת.

● ועיקר אריכת הגלות הוא מחמת שאין משתדלין להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם בקיאות הזאת. כי צריכין לבקש ולחפש הרבה אחר רבי כזה, שידע מבקיאות הזאת, כי אפילו גדולים ומנהיגים, לאו כל אחד זוכה לידע מזה. ועל ידי ההשתדלות והבקשה והחיפוש אחר הצדיק האמת, וסובל בזיונות ושפיכות דמים הרבה בשביל זה, על ידי זה זוכה לתשובה שלימה, על ידי שמקבל ממנו בקיאות בהלכה הנ"ל.

(אוצר היראה - צדיק, מ"ט)

עצות

● צריך להרגיל את עצמו בכל פעם בבחינת בטול, להסתכל רק על התכלית הטוב האמתית הנצחי, וזה על ידי שיסתם עיניו מחזו דהאי עלמא, כי אי אפשר להסתכל ולהכלל בהתכלית, כי אם על ידי סתימו דעיניו, שיסתום עיניו לגמרי מחזו דהאי עלמא, אף גם